

Vangnet voor jongeren tussen wal en schip

Evaluatie Take Off 2006 –2007

Evaluatie algemeen

Aanleiding

Geef Opvang de Ruimte (GODR) en Stichting Zwerfjongeren Nederland (SZN) hebben in 2006 het initiatief genomen voor het programma Take Off. Doelstelling is het creëren van randvoorwaarden voor de reïntegratie van (zwerf)jongeren door het aanbieden van kleinschalige woonvormen met begeleiding. Take Off richt zich op jongeren die dakloos (dreigen te) worden en op doorstroming van jongeren in de maatschappelijke opvang. Hierbij staat de integratie van wonen, leren en werken centraal.

Typering Take Off projecten

De initiatieven kunnen worden getypeerd als een samenwerking van een woningcorporatie en een zorgleverancier (bijvoorbeeld een organisatie voor Maatschappelijk Opvang) waarbij de taken en verantwoordelijkheden globaal als volgt verdeeld zijn.

	Voorfase	Tijdens traject	Na traject
Woningcorporatie	Aanpassen woonruimte	Leveren woonruimte; bieden van zinvolle werkzaamheden (werkbegeleider)	Leveren zelfstandige woonruimte; inspanning om betrokkene aan regulier werk te helpen
Zorgleverancier	Selectie jongeren	Leveren woonbegeleiding (personal coach); bieden van terugval optie	Bieden van terugval optie.

De intentie is om Take Off in 2008 voort te zetten. Daarvoor is het van belang om inzicht te hebben in de stand van zaken van de initiatieven. In opdracht van GODR heeft SEV Realisatie dit beschreven aan de hand van drie hoofdvragen:

1. Hoe verloopt de planfase en hoe komt de beoogde samenwerking tot stand?
2. Hoe verloopt de exploitatie en hoe ontwikkelt de samenwerking zich?
3. Hoe gaat het met de jongeren in het traject? (Aard van de werkzaamheden; evtuele uitval; uitstroom naar regulier werk en reguliere woonruimte).

Vanzelfsprekend zijn de tweede en derde vraag alleen aan de orde bij projecten die inmiddels in exploitatie zijn.

Deze inventarisatie laat eerst de generieke stand van zaken per eind 2007 zien. Vervolgens zijn de resultaten beschreven; de ervaringen uit de projecten zijn gebundeld tot enkele constatering en aanbevelingen. Deze kunnen van nut zijn voor een mogelijk vervolg van Take Off in 2008. In een bijlage is tenslotte de stand van zaken per project beschreven.

Algemene stand van zaken

Per mei 2007 waren er zeven lokale Take Off projecten bekend bij de programmaorganisatie. Deze laten een wisselend beeld zien. In twee plaatsen (Zwolle, Hardenberg) zijn projecten op basis van het Take Off concept in exploitatie. In drie andere steden zijn projecten in exploitatie die verwantschap vertonen met het Take Off concept, maar wel een specifieke lokale invulling hebben gekregen (Arnhem, Emmen, Amsterdam).

Tenslotte zijn er nog een aantal initiatieven waarmee bij de start van Take Off contacten zijn geweest, maar waarvan in het tijdbestek van de inventarisatie om verschillende redenen onvoldoende informatie kon worden ingewonnen (contactpersonen niet meer werkzaam bij organisatie en geen overdracht, initiatief niet van de grond gekomen, contactpersonen niet bereikbaar etc.).

Voor de inventarisatie zijn vijf initiatieven bekeken. De Take Off projecten in Zwolle en Hardenberg zijn in combinatie geïnterviewd, met een bezoek aan één van de locaties. De Take Off gerelateerde projecten (Arnhem, Emmen, Amsterdam) zijn telefonisch geïnterviewd. Zie bijlage voor een beschrijving per initiatief.

Resultaten Take Off

In het kader van Take Off zijn een aantal interessante experimenten gerealiseerd waarin begeleid wonen voor jongeren is gekoppeld aan een traject naar scholing of werk. Take Off is hierbij niet opgevat als een blauwdruk, maar eerder als een inspirerend concept, dat lokaal verder is ingekleurd.

De Take Off projecten richten zich op een doelgroep waar nog geen adequate voorzieningen zijn. Boven een bepaalde leeftijdsgrens kunnen jongeren niet meer in instellingen voor jeugdzorg terecht en krijgen ook pleegouders geen vergoeding meer. Veel jongeren zijn dan nog niet in staat om een zelfstandig bestaan op te bouwen, vanwege bijvoorbeeld een combinatie van psychiatrische problemen en verslaving.

In bestaande instellingen (psychiatrie, drugsverslaving, verstandelijke handicap) kan deze categorie vaak niet terecht omdat het zorgaanbod niet op jongeren en niet op meervoudige problematiek is toegesneden.

Deze lacune is bij de start van Take Off geconstateerd en lijkt niets aan actualiteit te hebben ingeboet.

Een bredere toepassing van Take Off kan een bijdrage leveren aan de oplossing van deze problematiek. Deze verbreding komt echter niet vanzelf. Daarvoor zal het aanjagen van lokale initiatieven, landelijke coördinatie en ondersteuning nodig zijn.

De praktijkervaringen van de gerealiseerde projecten kunnen hierbij goed van pas komen; soms algemeen, soms betrekking hebbend op een specifiek uitvoeringsaspect. Wanneer we deze op een rijtje zetten komen we tot de volgende constatering en aanbevelingen.

Toeleiding naar werk en opleiding

De splitsing van woonbegeleiding en leer- en werkbegeleiding is een sterk punt van Take Off. Waar corporaties de werkbegeleiding op zich nemen kunnen zij gebruik maken van hun contacten met bouw- en onderhoudsbedrijven of van plaatsingsmogelijkheden in de eigen organisatie. Corporaties kunnen dan snel schakelen.

Het aanbod van onderwijs lijkt minder vlot te verlopen. Hier zijn de Take Off partners afhankelijk van derde partijen. Dit is een punt van aandacht omdat bij langdurige procedures de motivatie van jongeren wegzakt. Verder kan schuldproblematiek of schuldhulpverlening ertoe leiden dat de kosten voor een opleiding niet kunnen worden voldaan. Ook dit verdient aandacht.

Begeleiding

De begeleiding van de jongeren is het meest effectief als een coproductie waarin woonbegeleider en werkbegeleider een hecht op elkaar ingespeeld team vormen; als de jongere niet naar de één wil luisteren, dan misschien wel naar de ander. Gezien de zwaarte van de functie lijkt het verstandig om hiervoor ervaren krachten in te zetten, die een zekere ouderrol op zich kunnen nemen. Verder is het van belang dat er juist buiten de kantooruren contact met de jongeren wordt gehouden.

Intake

Er is naast de voor Take Off benoemde doelgroepen nog een doelgroep van jongeren die direct van de straat komen en nauwelijks over structuur en basisvaardigheden beschikken. Over de aanpak worden verschillende keuzen gemaakt. Of deze jongeren gaan eerst naar een instelling voor maatschappelijke opvang of zij worden meteen in een huis geplaatst. Voordeel van de laatste aanpak lijkt de beschermde omgeving, persoonlijke aanpak en een flexibele omgang met huisregels. Daar staat tegenover dat de woon- en werkbegeleiding arbeidsintensief is en het verkrijgen van een stabiele dagbesteding een langdurig traject is.

AWBZ financiering

De woonbegeleiding is veelal gefinancierd op basis van AWBZ indicatie. Het AWBZ budget kan echter fluctueren als de indicatie van één of meerdere jongeren gaandeweg in een andere klasse valt. Een AWBZ indicatie die gedurende het gehele Take Off traject stabiel is zou dit probleem kunnen ondervangen. Verder worden in het kader van AWBZ geen contacten (telefoon, SMS) vergoed die niet face-to-face zijn.

Spreiding Take Off

Interessant is dat één van de Take Off projecten buiten de centrumgemeenten gesitueerd is. Voordeel is dat jongeren in hun eigen regio kunnen worden opgevangen. Het is de vraag of kleinere gemeenten deze problematiek herkennen. Het initiatief zou dan van lokale corporaties moeten komen.

Omgevingseffecten

Het is het zaak om zorgvuldig naar de locatie te kijken, zeker als meerdere jongeren in één woning worden gehuisvest. Er is vrijwel altijd enige (geluids)overlast. Bij keuze voor een gehorige etagewoning kan de zaak escaleren. Die kans is des te groter als burens vooraf niet worden geïnformeerd. Hier doet zich een dilemma voor. Informatie vooraf kan stigmatiserend werken maar onverwachte overlast achteraf kan tot extra klachten leiden.

WMO

Tenslotte is er het effect van aanbesteding in het kader van de WMO. Bij meervoudige aanbesteding van reïntegratie naar werk lijkt het wenselijk om voor de beoogde doelgroep met huisvestingsproblemen de koppeling met huisvesting en woonbegeleiding als prestatie eis mee te nemen.

Knelpunten

In vrijwel alle Take Off projecten zijn er onverwachte ontwikkelingen die financiële of organisatorische consequenties kunnen hebben. De armslag en het improvisatievermogen van de projecten wordt vergroot als er een knelpuntenpotje voor onverwachte uitgaven kan worden ingesteld. Zonodig kan ook worden ingesprongen als de persoonlijke financiële situatie van een jongere tijdelijk penibel is.

Kennis

De initiatiefnemers van GODR, SZN en het bureau Kamers met Kansen hebben hun kennis beschikbaar gesteld ten behoeve van lokale initiatieven. Met alle initiatieven zijn er contacten geweest. Toch beklift het beeld dat de projecten weinig onderling contact hebben en de neiging hebben om een eigen weg te kiezen en daarbij het wiel opnieuw uit te vinden. Een onderlinge kruisbestuiving zou nadrukkelijker vanuit het Take Off programma gestimuleerd en gefaciliteerd kunnen worden. Deze evaluatie kan daarvoor een eerste aanzet zijn.

Bijlage: stand van zaken per project

Amsterdam

Via Far West zijn twee woningen met slooptynominatie opgeknapt. Hier zijn begin november 2006 de eerste vier jongeren gaan wonen. Het zijn jongeren die op dit moment al een werktraject bij Impuls volgen, dak/thuisloos zijn en waarbij HVO-Querido (HVO) de woonbegeleiding op zich neemt. De opzet is om begin 2007 12 jongeren in het woonwerktraject te hebben.

Planfase

Er is een samenwerkingsverband tot stand gekomen waarbij de volgende lokale partijen betrokken zijn:

- de woningcorporaties AWV en Far West stellen sloopwoningen kosteloos beschikbaar;
- Stichting Impuls: organiseert begeleiding en toeleiding naar werk,
- HVO-Querido (organisatie voor maatschappelijke opvang): zorgt voor de woonbegeleiding; HVO huurt de woningen van de woningcorporaties.

HVO Querido en Impuls hebben elkaar gevonden omdat HVO vond dat ze meer aan dagbesteding moest kunnen bieden en omdat Impuls in het kader van de arbeidstoeleiding cliënten tegenkwam die een huisvestingsprobleem hadden. Op de achtergrond is gemeente Amsterdam een belangrijke partij. HVO wordt voor de maatschappelijke opvang gesubsidieerd vanuit de Dienst Maatschappelijke Ontwikkeling (DMO). Impuls voert de arbeidstoeleiding uit in opdracht van de Dienst Werk en Inkomen (DWI).

Exploitatie/samenwerking

Er is gestart met vier jongeren die al in een traject waren bij de 'Werkplaats' (een voorziening van Impuls). Gerekend wordt op een periode voor arbeidsactivering van 6 tot 12 maanden en een periode voor woonbegeleiding van maximaal 24 maanden.

De uitbreiding naar 12 jongeren is niet van de grond gekomen. Impuls is niet meer bij het project betrokken omdat in Amsterdam de arbeidstoeleiding in concurrentie wordt aanbesteed, en DWI voor Amsterdam West voor een andere aanbieder is gekozen. De begeleiding van de eerste vier jongeren wordt nog wel afgemaakt.

DWI heeft de stad verdeeld in zes 'marktpleinen'. Voor elk van deze deelgebieden wordt een aparte aanbestedingsprocedure gevolgd. De kans bestaat dat bij opschaling HVO, dat voor de hele stad werkt, in elk deelgebied met een andere partij moet gaan samenwerken.

Verder plaatst Impuls kanttekeningen bij de manier waarop sinds kort de intake is georganiseerd. De arbeidsintegratie loopt via DWI. Daar wordt bepaald wie voor arbeidstoeleiding in aanmerking komt. Personen die bij de samenwerkende uitvoeringsorganisaties bekend zijn moeten opnieuw een intake procedure bij DWI doorlopen, voordat ze aan een project zoals dit kunnen deelnemen.

Jongeren

Wat de huidige deelnemers betreft is er nog geen uitstroom, maar voor zover bekend ook geen uitval. Bij eventuele uitval uit het werktraject moeten de jongeren de woning verlaten. Ze kunnen dan terugvallen op de maatschappelijke opvang van HVO.

Arnhem

Initiatief betreft het ter beschikking stellen van kluswoningen aan jongeren. Het klussen moet bijdragen aan werkritme en technische vaardigheden. Het is de bedoeling dat te toeleiding naar regulier werk hiermee ondersteund wordt.

Er is sprake van een klusfase van 6 maanden. Daarna volgt nog een jaar wonen met begeleiding. Hierna kan het contract worden omgezet in een regulier huurcontract.

Planfase

Woningcorporatie Vivare stelt de kluswoningen (oude woningen waaraan behoorlijk wat opgeknapt moet worden om ze weer voor bewoning geschikt te maken) beschikbaar. De werkbegeleiding (begeleiding van het klussen) wordt verzorgd door twee voormannen van Vivare.

Het JONA huis (een dagopvang voor 18 tot 25 personen) levert de woonbegeleiding. De jongeren sluiten een gecombineerd huurcontract en begeleidingscontract af met het JONA huis.

Bij de keuze van de woningen is er geen contact met omwonenden geweest.

Exploitatie

De samenwerking is over het algemeen naar wens verlopen. Met name de persoonlijke inzet van de voormannen van Vivare (motivatie jongeren) heeft ervoor gezorgd dat in ieder geval de klusfase met goed resultaat kon worden afgerond.

Bij een eventuele opschaling is het JONA huis niet meer betrokken. De organisatie is te klein om op grote schaal woonbegeleiding te leveren. Vivare is nu vooral trekker. Ook andere woningcorporaties in de KAN regio lijken bereid om op basis van deze formule kluswoningen ter beschikking te stellen.

Jongeren

In eerste instantie is gestart met drie (of vier) woningen voor evenzoveel jongeren. De jongeren klussen in elkaars woningen. Een tegenvaller was dat één woning eigenlijk te groot was (veel kluswerk). De mate van zelfstandigheid van de jongeren minder dan verwacht (alleen onder begeleiding effectief aan de slag). Ook het arbeidsritme bleek problematisch (niet op tijd komen).

Om na één jaar het huis op naam van de jongeren te zetten bleek niet haalbaar. Er bleek langer woonbegeleiding nodig. De uitstroom geeft een wisselend beeld (regulier werk, vervolgtraject bij CWI, Wajong).

Ter overweging wordt gegeven om in het vervolg strakker en formeler te zijn in de werkbegeleiding.

Emmen

Planfase/exploitatie

Het Leger des Heils (LdH) heeft een jongerenhuis opgezet, waarin 4 jongeren gehuisvest zijn. De jongeren zijn afkomstig uit de Breehof; een maatschappelijke opvang met 24 uren begeleiding. De jongeren beschikken over bepaalde basisvaardigheden en hebben vanuit de Breehof al een dagbesteding via de organisatie 'buurtsupport'.

Het jongerenhuis is een volgende fase. Er wordt woonbegeleiding geleverd op basis van AWBZ indicatie (pp 4 tot 6 uur, afhankelijk van AWBZ indicatieniveau; hier gemiddeld indicatieklasse 3). Uitgangspunt is zelfstandigheid; zelf op tijd opstaan en op tijd komen. In deze fase scholing of leerwerkplaats. Totale duur van deze twee fasen is 1 jaar. Bij terugval gaan de jongeren terug naar de Breehof.

LdH huurt het jongerenhuis van LdH tegen gebruikelijke huur. Inrichting is door LdH betaald. Gemeente Emmen heeft een subsidie van € 20.000,- beschikbaar gesteld. LdH komt hier qua exploitatie redelijk mee uit. Lastig voor de woonbegeleiding is een wisselende AWBZ indicatie van de jongeren

Over het vervolg overleggen de betrokken partijen nog over de aanpak en de verdeling van taken en verantwoordelijkheden. De bedoeling is dat Wooncom Emmen woningen beschikbaar stelt aan jongeren die uitstromen, voor zelfstandig wonen of voor individueel wonen met een beperkte begeleiding, die door het LdH geleverd kan worden (AWBZ gefinancierd; indicatieklasse 2 of lager). Inclusief het individueel begeleid wonen (1 jaar) ontstaat dan een traject van ongeveer 2 jaar.

Ook de hiermee samenhangende verdere toeleiding naar werk en opleiding is nog onderwerp van overleg. Streven is een samenwerking tussen Wooncom (afdeling onderhoud), het Drents leerbedrijf en het Drents College. Wooncom is hier faciliterend (werkplekken beschikbaar stellen, contactennetwerk aanboren) maar levert geen case manager.

Aangaande de eventuele start van meer jongerenhuizen ziet de gemeente Emmen geen specifieke problematiek. Uitbreiding zal plaatsvinden op basis van direct geconstateerde behoefte (o.a. via de maatschappelijke opvang).

Jongeren

Inmiddels zijn de ervaringen met het jongerenhuis van LdH positief. Er zijn geen noemenswaardige incidenten in de buurt geweest en LdH is tevreden over de uitstroom tot op heden. Twee jongeren wonen nu geheel zelfstandig (1 heeft leerwerkplek, 1 volgt cursus Nederlands).

Er blijven wel knelpunten:

- schulden blijken het starten van een opleiding in de weg te staan
- de motivatie van de cliënt blijft een punt van aandacht
- er is behoefte aan meer 'sociale werkgevers' (door de vingers zien van keer te laat komen e.d.)

Zwolle en Hardenberg

Planfase

Beide projecten in Zwolle en Hardenberg worden gedragen door bevlogen trekkers bij de betrokken woningcorporaties en LdH. Aanleiding in Hardenberg was een verzoek van pleegouders om huisvesting voor een adoptiekind dat 18 werd. Via dit contact bleek dat er in en rond Hardenberg sprake is van een behoorlijk aantal zwerfjongeren. In Zwolle gaat het naar schatting om zo'n 30 zwerfjongeren.

Het gaat hierbij om drie woningen waar momenteel 8 jongeren wonen; twee woningen in Zwolle en één in Hardenberg. Het LdH huurt de woningen van de corporatie en levert de

woonbegeleiding, op basis van AWBZ indicatie. De werkbegeleiding wordt in Zwolle geleverd door woningstichting SWZ en in Hardenberg door de woningcorporatie Beter Wonen.

De samenwerking is 'Take Off volgens het boekje'. Qua doelgroep richten deze projecten zich echter op een zwaardere categorie: jongeren die direct van de straat komen en nauwelijks nog structuur bezitten.

In deze projecten wordt een doelgroep opgepakt die elders eerst in de maatschappelijke opvang terecht komt. Als reden wordt voor het Hardenbergse jongerenhuis aangegeven dat jongeren beter hier kunnen worden opgevangen dan in een centrumgemeente zoals Zwolle. In een grotere gemeenten komen jongeren sneller in aanraking met verleidingen zoals drugs. In Hardenberg zijn er minder prikkels en is het minder anoniem. Verder wordt opgemerkt dat de maatschappelijke opvang niet specifiek op jongeren gericht is; straatjongeren zouden daar afknappen op de huisregels.

Exploitatie

De woningen worden door de woningcorporaties marktconform verhuurd. De investeringen zitten in de inrichting van de woningen en de werkbegeleiding. De werkbegeleiding vergt meer uren dan vooraf ingeschat. Er is geen duidelijke scheidslijn te trekken tussen werkbegeleiding en woonbegeleiding. Beide begeleiders werken intensief samen en vullen elkaar aan. Belangrijk is de bereidheid om juist buiten kantooruren contact met de jongeren te houden, face-to-face of via SMS.

LdH geeft aan dat de AWBZ begeleidingsuren niet volstaan; In Hardenberg 2 tot 4 uur per week begeleiding per persoon (relatief lage AWBZ indicatie in vergelijking met bijv. Emmen). Bovendien worden alleen directe contacturen door AWBZ vergoed. Veelvuldig contact via telefoon en SMS valt hierbuiten.

Verder ontstaan er regelmatig financiële knelpunten, bijvoorbeeld als gevolg van het gebrek aan zelfstandigheid van de jongeren (uitkering wordt stopgezet omdat post niet wordt opengemaakt en maandelijks briefje niet wordt ingevuld). Bij verlies van baan duurt het even voordat de uitkering geregeld is en wordt uitbetaald. Incidenteel is dit vanuit Beter Wonen ondervangen. Het zou handig zijn als er een structureel knelpuntenpotje is voor onvoorziene uitgaven.

Streven is dat er in Hardenberg in 2008 een tweede jongerenhuis bijkomt. Eerder kon niet omdat er voor 2007 geen zorgbudget in het kader van AWBZ meer beschikbaar was.

Jongeren

Er is sprake van persoonlijke vooruitgang. De jongeren in Hardenberg zijn bijvoorbeeld in 10 maanden zelfstandiger geworden. De vooruitgang gaat echter langzaam omdat de (psychiatrische) problemen groter zijn dan verwacht. Flexibiliteit in de huisregels en een persoonlijke aanpak zijn nodig om de jongeren binnenboord te houden. Strakke regels zouden niet werken voor deze doelgroep.

Voor alle huizen blijft het realiseren van een stabiele dagbesteding een probleem. Bij werk is sprake van onaangepast gedrag (te laat komen, drugs op het werk) waardoor de werkplek snel weer verloren gaat. De initiatiefnemers blijven op zoek naar sociale werkgevers met veel geduld. Beter Wonen heeft daartoe in Hardenberg een groot netwerk (bouw en onderhoud). Voor het regelen van scholing is de traagheid van instanties een knelpunt. In Zwolle is er bijvoorbeeld een 'jongeren-servicepunt' dat toeleiding naar scholing en werk regelt. De afspraak is dat alles wat voorliggende voorzieningen kunnen doen niet door de initiatiefnemers wordt opgepakt. Het jongerenpunt heeft echter na 6 maanden nog niets

geregeld voor de betreffende jongeren. Benadrukt wordt dat het voor de motivatie essentieel is dat opleiding snel geregeld kan worden.

Wat betreft de overlast voor de buurt is er een wisselend beeld. In Hardenberg zijn er weinig problemen. De jongeren zijn gehuisvest in een eengezinswoning in een rijtje dat op termijn gesloopt zal worden, met aan één kant burens; een jong stel dat redelijk tolerant is, maar wel enige overlast ervaart.

Voor één van de etagewoningen in Zwolle waren er zoveel klachten dat een andere woning gezocht is. Verder bleek in Zwolle 3 jongeren in één woning teveel (bondje van 2 tegen 1). In Hardenberg lijkt het met 3 jongeren in één huis wel goed te gaan.

Sfeerbeschrijving jongerenhuis Hardenberg; benedenverdieping netjes (geen vuile vaat e.d.) en prettig ingericht. Op bovenverdieping heeft elke jongere een betrekkelijk klein en volle kamer. Huis heeft bijkeuken en ruime berging, waar verschillende 'knutselscooters' staan.

Hilversum

In Hilversum wordt gewerkt aan een project volgens het concept van Kamers met Kansen. De bedoeling is dat een voormalig politiekantoor over een half jaar zal volstromen met 25 jongeren. Het gaat om gedeeltelijk zelfstandige en onzelfstandige wooneenheden.

Planfase

Initiatiefnemer is RIBW Gooi en Vechtstreek. RIBW kan woonbegeleiding leveren en doet daarvoor een beroep op onder andere WMO gelden. De woningcorporatie Alliantie Gooi en Vechtstreek is bereid om het gebouw aan RIBW te verhuren. Probleem is dat doorberekening van de verbouwingkosten kan leiden tot te hoge huren voor de wooneenheden.

Daarom wordt bekeken of het Take Off gerelateerde concept van de kluswoningen hier een oplossing kan zijn. Voor de begeleiding naar werk of opleiding moeten nog verdere afspraken worden gemaakt.

Vanuit Kamers met Kansen wordt bij voorkeur naar meer schaalgrootte gestreefd (40 eenheden of meer), waardoor er vaker een coach aanwezig kan zijn, zonder dat er per persoon veel begeleidingsuren beschikbaar zijn. De doelgroep heeft over het algemeen geen AWBZ indicatie.

Aandachtspunt is de aanwezigheid buiten kantoortijden. Voorkomen moet worden dat er vooral een coach aanwezig is op de tijden dat de jongeren bezig zijn met werk of opleiding.